

Sannleikin um uttanlandsskuldina!

Hetta er yvirskrift á grein, sum Pauli Ellefsen, lögmaður, skrivur í Dimmalætting 26/5 1984.

Nú er tað so, at pappir er tolið og kann tað sigast, at í hesum føri og í mongum av greinum lögmanns, har hann roynir at fjala út yvir hjálparloysi samgongunnar, har er tað tolið.

Verandi samgonga hevur økt um uttanlandsskuldina, tað slepst ikki uttan um.

Í dag skyldar hvør føroyingur, tað veri seg nýføðingur eins og hann, sum er farin um pensjónsaldur, 60 túsund krónur.

Tað var ikki hetta Pauli segðe seg vilja gera, um bert hann fekk valdið, at hann nú verjir seg við, at tað eru skip og arbeiðsskápandi virðir, sum eru sett í verk.

So er hetta fyri so vitt sannað.

Men Pauli Ellefsen lögmaður, hvussu eru hesi arbeiðsskápandi tiltøk bytt yvir landið.

Tí eitt er greitt, at skuldin og rokningin skal gjaldast «úr Mýlingstindi í Beinissvørð».

Her er tað lögmaður og hansara samgonga hevur sviðið.

Tað eru skip komin til landið, men allar umsókn-

við- merkingar

ir eru ikki viðgjørðar á líka føti.

Heldur ikki er tikið við ráðum frá stovnum og monnum, sum eru settir til at ráðgeva.

Men hvat, so leingi sum Pauli er lögmaður, og so leingi sum skip og virkir verða avgreidd frá hansara virki, so ber alt til.

Hetta ferdur Hilmar Kass týðiliga fram undir fólkatingsvalinum og nú fyri stuttum í bløðunum.

Hetta friterik tó ikki Hilmar og Sjálvstýrisflokkinn frá hansara medsmýld í tí, sum fer fram.

Og tíverri soleiðis er tað eini.

Verandi samgonga gevur byggiloyvi til stórar fiskitrolarar, hetta hevði verið í lagi, um samstundis tey gomlu skipini vórðu tikin úr flotanum, men so er ikki.

Sama er galdandi viðvikjandi rækjutrolarum, lógið at slóðarin á hesum øki, Ejler Jacobsen einki sigur hesum viðvikjandi, at hann tók undir við politiskari samgongunnar.

Ein hevur ein varuga

av, at her verður hugsað um seg og sini.

Hvussu vera tey arbeiðsskápandi tólini býtt, eg loyvi mær at spyrja, tí enn einaferð hava eigarnir av Leivi Øssursyni verið á fundi við lögmann um móguliga umbyggjan og fingið svar.

Leivur Øssurson kann brúkast til idnaðarveidu og einki annað.

Hvat arbeiðsskápandi er í idnaðarveidu fyri tey fólkini, sum bøgva á Tveroyri. Hvat hava tit at seta uppimóti hjá teimum, sum av tiltøkunum, sum eru sett í verk á Tveroyri, skulu líva.

Hvat hevur samgongan gjørt fyri at skapa arbeiðsmøguleikar hjá Tveroyrar Flakavirki og teimum fólkum, sum av hesum skulu líva. Rokningina fyri tiltøk tykkara aðrastaðis skulu tey vera við at gjalda.

Hvat er treytin fyri at fáa byggj- og fiskiloyvi til okkara skip.

Tann 7/10 1980 skrivur Pauli Ellefsen grein til táverandi samgongu, grein hann kallar «Fræ ella

bakteria».

Pauli skrivur, at eitt lit-ið fræ eisini kann vaksa til ein stóran svull og um talan er um eina meira óndartaðan svull, má hann skerast.

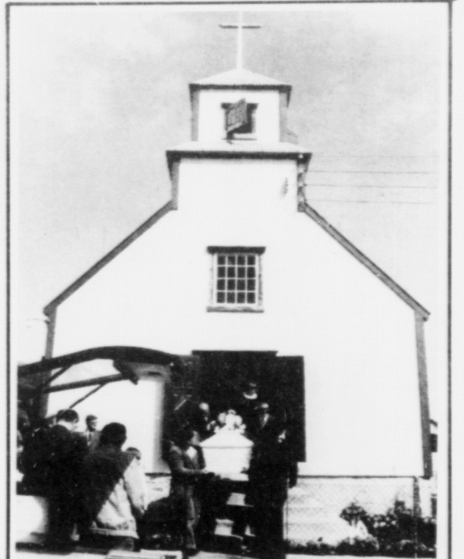
Tann framferð, sum er brúkt av verandi samgongu, er «Tú ein litlan og eg ein stóran».

Og hetta man vera skrásettur krystallklár borgarlíkur politikkur. Hesin politikkur er ringur svullur og má skerast.

Uttanlandsskuldin er økt undir verandi samgongu uttan verulig arbeiðsskápandi tiltøk eru framd.

Sannleikin er tann, at tað er ferdur ein privatiseringspolitikkur, hetta kemur hvør føroyingur at merkja á skattarokningini, tó ikki tann vælbjargaði, hann, sum vardur er av avskrivningarreglunum og hevur tað rætta grannskoðaravirknið, verkamannafjeldin verður at gjalda, og tað verður eisini hon, sum kemur at skera svullin til heystar.

Sverre Midjord

Johan Nielsen til ámminingar og við takksemi

Ein eik er fallin, eftir stendur eitt djúpt sár, sum tó við tí, sum Johan Nielsen hevur sáð fer at grógva aftur.

Við deyða JOHAN NIELSEN's er ein av teimum gomlu stuðlum farin, ein, sum kundi tala um livsins beiskleikar, og sum við sínum talandi dæmum, segði okkum frá tí, sum kravdist, fyri at verða ein kristin og sum slíkur javnaðarmaður.

Fjeldin lurtaði eftir tí, ið varð boðað og við orðum Johans, stóð tað øllum týðiliga og greitt.

Longu tá hann legði frá sær sum politikari vistu vit, at har fór at bliva eitt tómrúm, men vit vónaðu, at hann fór at virka enn í mong ár, og vit gleddust yvir, at nú var hann her heima á landi. Men ein er, sum øllur ræður.

Í saknum kunna vit glaðast um, at Johan legði so nógv eftir seg soleiðis, at teir sum aftaná komu, høvdu gott staði at standa á. Men tó má sannast, at ein av sterkastu sýnum í Føroya Javnaðarflokki er farin.

Maður kemur í mans stað, verður sagt og kanska er tað so í vanligum týðningi, men tað kann ikki sigast her.

Robert Petersen, danskur fólkatingslimur sigur í minnigrein, um hvussu einkul teori Johan Nielsens var.

»Hans teori var en-

kel, jeg kan som socialist og kristen godt leve med, at socialdemokratiet ser lidt mindre håndfast på betalingsbalancen og inflation, men svigter vi vort ansvar for samfundets dårligst stillede, har vi mistet vores berettigelse.»

So einkultar var hansara livstanki fyri tí, hann stóð fyri, hon lýsir hansar djúpu Guðstrúgv og kærliga til tey veiku.

Suðuroy og Sandvíkin vistu idag seg í bjartasta summar-skrúð, nú lakið bleiv lagt á størsta sonin í bygdini.

Eitt stórmenni í livinum og størri í skilnaðarløtuni.

Tann føroyska nátúrán so korg sum hon enn mangan tykist at vera, visti við jarðarferð Johan Nielsens sin stórleika.

Í sólarglæmu legðist hann til hvíldar í heimbygðini, har hann sum smádrongur spældi um teigar og tún, nú hvíld hann við frið. Við deyða Johans er ein av størstu sýnum Føroya farin til hvíldar, eftir stendur verkið, um mann, sum fram um alt annað við rófastu Guðstrúgv sinni, vardi og bardist fyri teimum minni mentu.

Vit drýpa høvur í tønn og virðing í takksemi fyri tað sum tú var.

Ein eik er fallin, men fræið, sum tú sáddi, fer at spretta og næla.

Sverre Midjord

Fáið Magnus Heinason at leita

Vit biðja Sosialin hýsa okkum hesum reglum.

Vit eru nógvir trolarar, ið undrast á, at lögtingsskipini so sum Magnus Heinason og onnur ikki kunnu leita eftir fiski á djúpum vatni, t. d.

kongafiski og blálongu.

Hetta varð gjørt fyri einum tveinum árum síðani og við góðum úrsliti, men nú ljóðar, at hesum eru teir mestsum givnir við, hvi vita vit ikki. Vónandi er tað ikki orsakað

av, at ikki meira er at leita eftir.

Nýggju trolararnir fáa ikki allir tað nógvá. Tí hevði stór hjálp verið í leitarstuðli frá eitt nú Magnus Heinason.

So dýr sum oljan er

vorðin, halda vit ikki, at ov nógv var gjørt av, um kravt varð, at Magnus Heinason leitaði á djúpum vatni alt árið.

Fleiri trolaramenn

»Stuðlið Sinnisbata«

Vinarligast hýs hesum reglum.

Eg eri fegin yvir, at sjónvarp eins og útvarp eru farin at umrøða kor teirra sinnisbrekaðu.

Hetta er sjúka eins og so mangar aðrar, sum ikki eru longur burtur frá okkum sum frá onkrum øðrum, og vóni eg, at fólk kann gerast meiri upplýst um hesi viðurskipti.

Slíkur sjúkratilburður hevur eisini rakt okkara familju. Nógv skiltu okkum og komu við ugðandi orðinum, meðan eins

mong hinvegin høvdu lyndi at gera viðkomandi til láters.

Eg haldi, at øll áttu at kunna tikið undir við tí, sum Sølvi segði um hesi viðurskipti á útvarpaða fundinum hjá Sinnisbata fyri kortum.

Tað er eisini satt ugðsi at vita sær, at vit hava læknar sum Eyðun, Sølva, Árna, sum saman við áhugabólum ganga so fult og heilt inn fyri fræðast móguligum viðgerðarhættum, samstundis sum dnetur verður lagdur

á at fáa tey »normalu« betri at skilja sjúkuna og tverleikar teirra avvarðandi.

Men góði heilivágurin og skilagóða læknavegðin kann tíðanbetur nú á døgum í flestu førum lekja hesar sjúkur, bert nógv skjótt verður ásannað at viðgerð er neyðug.

Serliga hesum viðvikjandi haldi eg, at vit við at góðtaka sjúkuna sum vanliga kundu skunda undir viðgerðina.

L.H.

ismu í Føroyum? Ella at tey so kallað reyðu verða tvungin til at seyma eina reyða stjørnu á bringuna? Tá verður tað ov seint at rópa. Kanska spyrji eg ov nógv... Kanska er tað eisini ov mikið at biðja ein blaðmann skriva sína meining aftan á at hava spurt t. d. J. Sundstein ella Fútan um »hulduseguna«. Tað virkar sum um ongín á Sosialinum kundi taka politisku ábyrgdina av nøkrum sum helst meiningum.

Latið nú ikki illgitingar minar standa ósvaraðar og skrivið nú!

Ein misnægður lesari.

L.S.